

[Mint vámpír...]

Mint vámpír, aki sírboltjában ébred,
 hogy újrakezdje a kárhozatot,
 megrettenek, ha nyugtomból az ének
 felébreszt s gyűjt a számra vérhabot,

nem akarom többé kiszívni élő
napoknak szűzies-fehér nyakát, –
már a Tejút is szemfogam nyomát
viseli: sápadt-vértelen fehérló

versemben az egész rohadt világ
ott zsinatol minden vérlemezével,
gennyével; romlott fehérjeszagát

szagolgom már iszonyodva kéjjel, –
mint vámpír, sírban ébredő halott,
vagyok azáltal, hogy már nem vagyok.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)